

Han vidste ikke, hvad han skulde svare denne forrykte Dame.

»Tal dog ikke saadan, kære!« vedblev hun ligesom mildt bebrejdende. »Husk paa, at De jo paa en Maade hører med til vor Familje nu. Saaledes vil i hvert Fald jeg opfatte min Broders sidste Ønske. Og jeg véd paa Forhaand, at min Søster i den Henseende vil tænke ganske som jeg. Lev nu rigtig, rigtig vel. Og endnu en Gang Tak, fordi De netop i Dag har tænkt saa kærligt paa Alexander.«

Per gik langsomt, tilsidst næsten tøvende, ned ad Hotellets Trappe. Først i det Øjeblik, da han havde sluppet Baronessens Haand, var det gaaet op for ham, hvor stor en Lykke der her ved et Tilfælde var vederfaret ham. Først da var det nemlig bleven ham klart, hvilken Betydning dette nye Bekendtskab kunde faa for hans Projekt. Han sagde til sig selv, at med indflydelsesrige Forbindelser i Godsejerkredsene, der jo maatte antages i særlig Grad at have Interesse af nye og bekvemme Udførselsveje for Landets Produkter, og som desuden (hvad Gud og Hvermand vidste) for Tiden havde alle Avtoriteterne i Lommen, vilde han kunne byde Kontoristernes Modstand Trods. Nu mente han ovenikøbet at kunne erindre, at den omtalte Hofjægermester Prangens Gods »Trudsholm« laa i hvert Fald i Nærheden af det Terræn, som den